

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

11 ביוני 2018

787

כ"ח בסיוון התשע"ח

עמוד

הצעת חוק שירות אורחי (תיקון מס' 3) (דחיית מועד התחילה של מימון תקני מתנדבים), התשע"ח-2018	190
הצעת חוק שיווי זכויות האישה (תיקון מס' 11) (מתן שירות ציבורי ללא המתנה בתור לאישה בהיריון), התשע"ח-2018	191
הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 23) (סכום ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה דתית), התשע"ח-2018	193

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברת הכנסת מטעם ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת:

הצעת חוק שירות אזורי (תיקון מס' 3) (דחיית מועד התחילה של מימון תקני מתנדבים), התשע"ח-2018*

תיקון סעיף 107 .1 בחוק שירות אזורי, התשע"ז-2017¹, בסעיף 107(ב), אחרי פסקה (2) יבוא:
"3) סעיף 71 - א' באלול התשע"ט (1 בספטמבר 2019)."

ד ב ר י ה ס ב ר

רשמי המתקצב בידי משרד החינוך ומפוקח על ידו או רשות מקומית, די בקביעת אמות מידה וכללים בידי השר הממונה על אותו משרד לשם מימון תקן כאמור.

בסעיף 107 לחוק נקבע כי החוק יחול לעניין שירות לאומי או התנדבות קהילתית שמבצעים מתנדבים מיום כ"א באלול התשע"ח (1 בספטמבר 2018), דהיינו, משנת השירות התשע"ט ואילך. ואולם, עד כה טרם נקבע הנוהל האמור וממילא טרם נקבעו מבחנים, אמות מידה וכללים שיאפשרו את מימון התקנים. לפיכך, מוצע לדחות את תחילתו של סעיף 71 לחוק ליום א' באלול התשע"ט (1 בספטמבר 2019), דהיינו לשנת השירות התש"ף.

סעיף 71 לחוק שירות אזורי, התשע"ז-2017 (להלן - החוק), מאפשר למשרדי ממשלה לממן תקני מתנדבים בשירות לאומי או בהתנדבות קהילתית בגופים מפעילים כהגדרתם בחוק שאינם משרדי הממשלה עצמם. הסעיף האמור מחייב קביעת ניהול על ידי השר הממונה על ביצוע החוק, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, שלפיו יוגשו ויידונו בקשות של גופים מפעילים לקבל מימון לתקן להפעלת מתנדב. כמו כן, הסעיף קובע כי משרד ממשלתי המבקש לממן תקן כאמור חייב לקבוע מבחנים שוויוניים לכך, בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, אולם לעניין גוף מפעיל שהוא יחידת סמך, מוסד חינוך שאינו

יוזמת: חברת הכנסת שולי מועלם-רפאלי

* הצעת חוק מס' 5220/20/פ (מספר פנימי: 2065801); הועברה לוועדה ביום י"ז באייר התשע"ח (2 במאי 2018).
1 ס"ח התשע"ז, עמ' 632; התשע"ח, עמ' 253.

הצעת חוק שיווי זכויות האישה (תיקון מס' 11) (מתן שירות ציבורי ללא המתנה בתור לאישה בהיריון), התשע"ח-2018*

1. בחוק שיווי זכויות האישה, התשי"א-1951¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף 6ד יבוא: הוספת סעיף 6ה

”מתן שירות ציבורי ללא המתנה בתור לאישה בהיריון”
(א) בסעיף זה –
”טיפול רפואי” – כהגדרתו בחוק זכויות החולה, התשנ”ו-1996;²

”מקום ציבורי” – מקום או חלק ממקום, העומד לשימושו של כלל הציבור או של חלק בלתי מסוים ממנו, והמנוי בתוספת;
”שירות ציבורי” – שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו בידי רשות ציבורית או במקום ציבורי, בדרך של מפגש פנים אל פנים, למעט טיפול רפואי.

(ב) ניתן שירות ציבורי לפי תור, יספק נותן השירות הציבורי את השירות כאמור בלא המתנה בתור לאישה בהיריון, על פי בקשתה, ורשאי נותן השירות הציבורי לדרוש מהאישה הצגת מסמך רפואי להוכחת ההיריון; לעניין זה, ”תור” – למעט תור שהמתנה בו היא בכלי רכב ולמעט תור שנקבע בתיאום מראש.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), תינתן קדימות במתן שירות ציבורי לפי תור לאדם עם מוגבלות הזכאי לקבלת שירות ציבורי בלא המתנה בתור לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ”ח-1998³, וכן לאזרח ותיק הזכאי לקבל שירותי ציבורי בלא המתנה בתור לפי חוק האזרחים הוותיקים, התש”ן-1989⁴.

2. אחרי סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא: הוספת תוספת

”תוספת

(סעיף 6ה(א))

מקום ציבורי

(1) בית דואר, בנק;

ד ב ר י ה ס ב ר

פנים אל פנים, לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו, בידי רשות ציבורית או במקום ציבורי המפורט בתוספת המוצעת. ואולם, ההסדר המוצע לא יחול לעניין תור לטיפול רפואי או תור שהמתנה בו היא בכלי רכב או שהוא שנקבע בתיאום מראש.

נותן השירות הציבורי יהיה רשאי לדרוש מהאישה הצגת מסמך רפואי להוכחת ההיריון.

נשים בהיריון נאלצות לעיתים להמתין זמן רב בתורים ארוכים במקומות הנותנים שירות לציבור.

כדי להקל על נשים בהיריון מוצע לקבוע, בדומה להסדרים המעניקים קדימות בתור לאנשים עם מוגבלות ולאזרחים ותיקים שגילם מעל 80, כי אישה בהיריון תהיה זכאית לקבל שירות ציבורי בלא המתנה בתור, אם ביקשה זאת. לעניין זה מוצע להגדיר שירות ציבורי כשירות שניתן

¹ הצעת חוק מס' 4616/20/פ (מספר פנימי: 2020722); הועברה לוועדה ביום כ"ד באייר התשע"ח (9 במאי 2018).

² ס"ח התשי"א, עמ' 248; התשע"ד, עמ' 339.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152.

⁵ ס"ח התש"ן, עמ' 26.

- (2) בית קולנוע, תאטרון, אולם מופעים, אצטדיון;
- (3) גלריה, מוזיאון, ספרייה;
- (4) מקום במיתקן תחבורתי המשמש למכירת כרטיסים לנסיעה בתחבורה ציבורית; לעניין זה, "מיתקן תחבורתי" - כהגדרתו בפקודת התעבורה⁵;
- (5) אתר הנצחה, אתר לאומי, אתר עתיקות, גן לאומי ושמורת טבע - כהגדרתם בחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998⁶;
- (6) חנות גדולה כהגדרתה בחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014⁷.

ד ב ר י ה ס ב ר

עם זאת, בהסדר המוצע נקבע כי לאנשים עם ההסדרים הקיימים בחוק כיום, תינתן קדימות על פני נשים בהיריון. מוגבלות ולאזרחים ותיקים שגילם מעל 80, אשר, כאמור, זכאים לקבלת שירות ציבורי ללא ההמתנה בתור מכוח

יוזמים: חברי הכנסת יוסף ג' בארין, איימן עודה, דב חנין, עאידה תומא סלימאן, ג'מעה אזברגה

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 202.

⁷ ס"ח התשע"ד, עמ' 438.

הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 23) (סכום ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה דתית), התשע"ח-2018*

1. בחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971¹ (להלן – החוק העיקרי), תיקון סעיף 11א בסעיף 11א –

(1) בכותרת השוליים, המילה "הרגיל" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב), המילה "הרגיל" – תימחק;

(3) במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות בשנת כספים מסוימת יהיה בשיעור של 70% מהוצאות התקציב של כלל המועצות באותה שנת כספים, וסכום ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של מועצה שבתחום שיפוטתה יהיה בשיעור של 30% מהוצאות התקציב של אותה מועצה באותה שנת כספים; ואולם, בשנים 2019 עד 2024 יהיה סכום ההשתתפות כמפורט להלן:

שנת הכספים	סכום השתתפות הממשלה (שיעור מהוצאות התקציב של כלל המועצות)	סכום השתתפות הרשות המקומית (שיעור מהוצאות התקציב של המועצה)
2019	42%	58%
2020	45%	55%
2021	50%	50%
2022	55%	45%
2023	60%	40%
2024	65%	35%.

ד ב ר י ה ס ב ר

סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות תקציב של מועצה שווה לסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה כאמור, כשהוא מוכפל ב־1.5. לפי חישוב זה סכום ההשתתפות הרגיל בהוצאות התקציב של מועצה נחלק כך: ב־60% נושאת הרשות המקומית וב־40% – המדינה.

מועצות דתיות רבות, ובייחוד אלה שנמצאות ברשויות מקומיות במדרג חברתי-כלכלי נמוך, מתקשות לספק את שירותי הדת לתושבי הרשות המקומית. כדי

סעיף 11א(3) סעיף 11א לחוק שירותי הדת היהודיים [נוסח משולב], התשל"א-1971, קובע הוראות לעניין סכום ההשתתפות של הממשלה ושל רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה דתית. לפי הסעיף, סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה דתית יהיה הסכום שיתקבל מחלוקת סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות ביניהן, על פי אמות מידה שוויוניות שיקבעו השר לשירותי דת, שר הפנים ושר האוצר.

* הצעת חוק מס' 3121/20/פ (מספר פנימי: 2002864); הועברה לוועדה ביום ב' בסיוון התשע"ח (16 במאי 2018).
 1 ס"ח התשל"א, עמ' 130; התשע"ז, עמ' 29.

(1) במקום כותרת השוליים יבוא "שינוי סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית בתקציבה של מועצה";

(2) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בכפוף להוראות סעיף קטן (ב), השר, שר הפנים ושר האוצר (להלן - השרים) רשאים לשנות את סכום ההשתתפות של רשות מקומית מסוימת בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים, ובכללם שר האוצר, על פי אמות מידה שוויוניות שייקבעו לגבי כל שנת כספים, בין היתר, בהתחשב באלה:

(1) מספר התושבים שלהם המועצה נותנת שירותים;

(2) שיעור ההשתתפות של הרשות המקומית בתקציב המועצה מביצוע התקציב הרגיל הכולל של הרשות המקומית;

(3) שיעור מענק האיוון שמקבלת הרשות המקומית מסך הכנסות הרשות ממשרד הפנים לפי חוק תקציב שנת;

(4) המעמד החברתי-כלכלי של הרשות המקומית לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; לעניין זה, "פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה" - הנתונים המופיעים בפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הידועים ב-31 בדצמבר בשנה שקדמה לשנת הכספים שבה נעשה השינוי;

(5) עיר בירה.

(ב) החלטת השרים לשנות את סכום ההשתתפות של רשות מקומית כאמור בסעיף קטן (א) תיעשה בכפוף לכללים האלה:

(1) השינוי לא יביא לחריגה מסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות באותה שנת כספים כאמור בסעיף 111א;

(2) השינוי לא יביא לידי שינוי סכום ההשתתפות הכולל המתקבל מחיבור סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה עם סכום ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 כדי לאפשר גמישות מסוימת בהקצאת הכספים, מוצע להסמיך את השר לשירותי דת, שר הפנים ושר האוצר לשנות באופן מוגבל את שיעור ההשתתפות של הרשויות המקומיות בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות. שינוי זה ייעשה על פי אמות מידה שוויוניות שייקבעו השרים לגבי כל שנת כספים, והוא לא יעלה על 5% מהוצאות התקציב של רשות מקומית לגבי מועצה דתית שבתחום שיפוטו. מוצע להחיל גם הוראה זו החל משנת הכספים 2025, ובשנים 2019-2024, יהיו השרים רשאים להפחית את סכום ההשתתפות כאמור בכל שיעור, או להגדיל את סכום ההשתתפות כאמור בשיעור מוגבל שיפחת בהדרגה.

לקבוע חלוקה שוויונית יותר של שיעורי ההשתתפות בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות בין הרשויות המקומיות ובין הממשלה, מוצע לקבוע שיעור השתתפות קבוע, שככלל אינו משתנה כל שנה. סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות הדתיות יהיה 70%, וסכום ההשתתפות של הרשות המקומית שבתחומה נמצאת המועצה הדתית יהיה 30%. מוצע להחיל הוראה זו החל משנת הכספים 2025. בין השנים 2019 ו-2024 ישתנה השיעור בהדרגה, כך שבכל שנה יפחת שיעור ההשתתפות של הרשויות המקומיות, ובהתאמה יגדל שיעור ההשתתפות של הממשלה.

(3) השרים יהיו רשאים להגדיל או להפחית את סכום ההשתתפות של רשות מקומית בשיעור שלא יעלה על 5% מהוצאות התקציב של המועצה שבתחום שיפוט; ואולם, בשנות הכספים 2019 עד 2024 יהיו השרים רשאים להפחית את סכום ההשתתפות כאמור בכל שיעור, או להגדיל את סכום ההשתתפות כאמור בשיעור שלא יעלה על 15% בשנות הכספים 2019 ו-2020, על 12% בשנות הכספים 2021 ו-2022, ועל 10% בשנות הכספים 2023 ו-2024;

(3) סעיף קטן (ד) - בטל.

החלפת סעיף 11ג

3. במקום סעיף 11ג לחוק העיקרי יבוא:

"הודעה על סכומי ההשתתפות של הרשות המקומית (א) 100 ימים לפני תחילת שנת הכספים, יודיע השר או מי שהסמיכו לכך לכל ראש רשות מקומית על אומדן סכום ההשתתפות שיחול לגבי אותה רשות מקומית בהוצאות התקציב של המועצה שבתחום שיפוט; 45 ימים לפני תחילת שנת הכספים או 45 ימים לאחר מועד הגשת הצעת חוק התקציב לאותה שנת כספים, לפי המאוחר, יודיע השר כאמור לכל ראש רשות מקומית ולכל ראש מועצה על סכומי ההשתתפות שנקבעו לגבי המועצה והרשות המקומית.

(ב) השר יפרסם ברשומות את סכומי ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כל מועצה וכן את סכומי ההשתתפות של כל רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה שבתחום שיפוט."

תיקון סעיף 11ד

4. בסעיף 11ד לחוק העיקרי, בכל מקום, המילים "הרגיל או המיוחד" - יימחקו.

תיקון סעיף 11ה

5. בסעיף 11ה לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א) -

(א) בהגדרה "יחס השתתפות רגיל", בכל מקום, המילה "רגיל" והמילה "הרגיל" - יימחקו;

(ב) ההגדרה "יחס השתתפות מיוחד" - תימחק;

(2) בסעיף קטן (ב) -

(א) בפסקה (1), המילים "הרגיל או המיוחד" והמילים "הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין" - יימחקו;

(ב) בפסקה (2), אחרי "11ב(א)" יבוא "ו-11ב)", והמילים "הרגיל או המיוחד" והמילים "הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין" - יימחקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

ההשתתפות של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של המועצה הדתית.

סעיפים נוכח החלוקה הקבועה המוצעת של שיעורי (1) ו-(2) ההשתתפות של רשויות מקומיות ושל 4 עד 6 הממשלה, לא יהיה צורך בהבחנה בין שיעורי השתתפות שונים כפי שהיה עד כה - שיעור ההשתתפות הרגיל ושיעור ההשתתפות המיוחד. לכן, מוצע לבטל הבחנה זו בכמה סעיפים שבהם היא מוזכרת.

סעיף 3 כדי שרשויות מקומיות יוכלו להתכונן ולתכנן את תקציבן מראש, מוצע לקבוע ש-100 ימים לפני תחילת כל שנת כספים, ראש רשות מקומית יקבל מהמשרד לשירותי דת אומדן של סכום ההשתתפות בהוצאות התקציב של מועצה דתית שיחול על הרשות המקומית שהמועצה נמצאת בתחום שיפוט. כמו כן, 45 ימים לפני תחילת שנת הכספים או לאחר מועד הגשת חוק התקציב לאותה שנת כספים, לפי המאוחר, כל ראש רשות מקומית וכל ראש מועצה דתית יקבלו הודעה על סכומי

6. בסעיף קטן (א)1, המילים "הרגיל או המיוחד" - יימחקו;
 (1) בסעיף קטן (ג), אחרי "11(א)" יבוא "ר-ב)", והמילים "הרגיל או יחס ההשתתפות המיוחד, לפי העניין" - יימחקו.
 7. תחילה
 תחילתו של חוק זה ביום ד' בתמוז התשע"ח (17 ביוני 2018).
 8. עד ליום ג' בתמוז התשע"ח (16 ביוני 2018), יקראו את סעיף 11(א) לחוק העיקרי בשינוי זה: במקום הסיפה החל במילה "ובלבד" יבוא "ובלבד שהחלטה תינתן עד ליום ב' בתמוז התשע"ח (15 ביוני 2018)".

דברי הסבר

(1) השינוי לא יביא לחריגה מסכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של כלל המועצות, באותה שנת כספים, כאמור בסעיף 11(א);

(2) השינוי לא יביא לשינוי סכום ההשתתפות הכולל המתקבל מחיבור סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה עם סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית בהוצאות התקציב של אותה מועצה (להלן - סכום ההשתתפות הרגיל הכולל);

(3) סכום ההשתתפות המיוחד של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, שיושב לפי סעיף קטן (ב), לא יפחת מסכום השווה ל-25% ולא יעלה על סכום השווה ל-75% מסכום ההשתתפות הרגיל הכולל;

(ב) החליטו השרים לפי סעיף קטן (א) על סכום ההשתתפות מיוחד של הממשלה בהוצאות התקציב של מועצה, יהיה סכום ההשתתפות של הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאת המועצה, בהוצאות התקציב שלה, הסכום המתקבל מהפרש שבין סכום ההשתתפות הרגיל הכולל לבין סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה (להלן - סכום ההשתתפות המיוחד של הרשות המקומית).

....(ג)

(ד) סכום ההשתתפות של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, במהלך 90 הימים כאמור בסעיף קטן (ב), יהיה לפי סכום ההשתתפות הרגיל או המיוחד של הממשלה כפי שחל בשנת הכספים הקודמת."

יוזמים: חברי הכנסת משה גפני, אורי מקלב, יעקב אשר

סעיפים מוצע לקבוע שתחילתו של התיקון המוצע
 7 ו-8 תהיה ביום ד' בתמוז התשע"ח (17 ביוני 2018).
 עם זאת, עד ליום ג' בתמוז התשע"ח (16 ביוני 2018) יחול הדין הקיים, אך ההחלטה על סכומי ההשתתפות של הממשלה ושל הרשויות המקומיות לאותה תקופה תיקבע עד יום ב' בתמוז התשע"ח (15 ביוני 2018).

להערכת משרד האוצר, להצעת חוק זו אין עלות תקציבית.

ואלה נוסחי הסעיפים שמוצע להחליפם:

"11א. (ג) סכום ההשתתפות של רשות מקומית בהוצאות התקציב של מועצה הנמצאת בתחום שיפוטה, בכל שנת כספים, יהיה שווה לסכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של אותה מועצה, באותה שנת כספים, כשהוא מוכפל ב-1.5. (להלן - סכום ההשתתפות הרגיל של הרשות המקומית)."

"סכום ההשתתפות המיוחד בהוצאות התקציב של מועצה

"11ב. (א) על אף האמור בסעיף 11א, השר, שר הפנים ושר האוצר (להלן - השרים) רשאים לשנות בהחלטה שהתקבלה ברוב דעות השרים, ובכללם שר האוצר, על פי אמות מידה שוויוניות שייקבעו לגבי כל שנת כספים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, את סכום ההשתתפות הרגיל של הממשלה בהוצאות התקציב של המועצות, כולן או חלקן, לסכום אחר (להלן - סכום ההשתתפות המיוחד של הממשלה). ובלבד שהחלטה תינתן בתוך 90 ימים מיום תחילתה של כל שנת כספים או מיום קבלת חוק התקציב השנתי בכנסת, לפי המאוחר, והכל בכפוף לתנאים אלה: